

خاطرات و اسناد

سپهبد حاجعلی رزم آرا

به کوشش کامبیز رزم آرا

کاوه بیات

فهرست

فهرست اسناد صحیمه یادداشت دیر مجموعه	۱۳۲۰
فصل اول نظام قدیم	۱
فصل دوم صفحات عرب	۴۹
فصل سوم داشگاه حنگ	۹۵
فصل چهارم بعد از شهریور ۱۳۲۰	۱۲۲
فصل پنجم در راه سیاست	۱۷۷
پیوست ها	
حاطرات سفر به اروپا	۱۹۹
اسناد	۳۸۳
تصاویر	۴۹۳
فهرست اعلام	۵۶۱

پیش‌درآمد

فصل اول

نظام قدیم

حاطرات و یادداشت‌های سر حای مابده ار سپهبد حاصلی ررم آرا که ترکیب اصلی این کتاب را تشکیل می‌دهد، یکی از مساجع ارزشمند تاریخ نظامی ایران معاصر محسوب می‌شود، در تأکید بر اهمیت این حاطرات و یادداشت‌ها همین سس که سانوشته‌ای ار سرتیپ محمد ررم آرا، پدر صاحب حاطرات و یکی از افسران عالی‌رتبه نظام ماقبل پهلوی آغاز می‌شود که از لحاظ توصیف حواسی چند ار تحولات قشون در سال‌های پایانی دوره قاحار شاید در بوع خود فیطیر باشد، سحن ار دوره‌ای است که در مورد آن حر در بخش‌هایی ار تاریخ تحولات سیاسی نظام ایران سرهنگ جهانگیر قائم مقامی،^۱ هیچ تحقیق حامعی صورت نگرفته است.

یادداشت‌های سرتیپ محمد ررم آرا که سا اشاراق سه پیشیه حاوادگی و تخصیلات اولیه او آغاز می‌شود ار مرحله‌ای اهمیت اساسی می‌یابند که در آن بخواه ورود و استقرار هیئت نظامی اطربیش مورد بحث قرار می‌گیرد، فعالیت‌های آمورشی و تشکیلاتی این هیئت که همسایه سیاری ار دیگر اقدامات اصلاح طلبانه آن دوره در بیمه راه ار حرکت

نظام قدمی ۳

ار میان لشکرکشی‌های نظامی بعدی که اندک رمایی بعد از این دگرگویی پیش آمد و ررم آرا در آن‌ها شرکت داشت یکی تقریباً گمام و باشاخته است و دیگری بر تاحدودی معروف و شاخته شده، مورد کم و شن گمام و باشاخته، محور گچسر - چالویں رشته عملات گستردگی است که در این مرحله بر صد عالله حسگل حریان داشت در مابع موحد از تحولات این دوره، عملات قشون در نقاطی چون محور محیل - رشت و یا حوره سوادکوه، رخدادهای این حوره میانی را تحت الشاعع قرار داده است^۱ و از این رو همین مختصر یادداشت‌های ررم آرا در این رمیه بیرون معمتم می‌باشد

برخلاف ماحراجی فوق‌الذکر در مورد اعداد کلی تخریب بعدی ررم آرا در عرصه حسگ و رویارویی، یعنی لشکرکشی قوای دولتی سر چداس‌اعیل آقا سکو در مهار سال ۱۳۱۳، گزارش‌های درحور توحه‌ی در دست است^۲ و یادداشت کوتاه ررم آرا در این رمیه سیر مکمل گوشه‌هایی دیگر از این عملیات

تحشی بعدی این یادداشت‌ها به توصیف دوره‌ای کوتاه از اقامت در تهران اختصاص دارد، در پی سارگشت قوای اعرامی به آدرس ایمان و پیش از سفر رزم آرا به اروپا که از لحاظ شرح حواسی از رسیدگانی احتیاعی صاحب‌مسان حوان آن دوره که معمولاً به ثبت نمی‌رسد حال توجه است و بالاخره مروی کوتاه بر دوران تحصیل در مدرسه نظامی سسیر فراسمه که به هر حال شرح حامعتنی از آن سراساس یادداشت‌های روزانه ررم آرا از این سفر در انتهای کتاب صمیمه شده است

^۱ برای نموبه سگربد به حسن‌الله بویح، ساهنشاه سهیلی، شهران مطبعه محلی، سی‌ما، صص ۴۹-۷۱.

^۲ برای نموبه سگربد به امام‌الله میرزا جهان‌سایی، حاطراتی از دوران درحشان رضاساکسر، سرد سکنیاری و ساری داس، شهران، سی‌ما، ۱۳۴۶، صص ۱۰۸-۲۶۵.

بار مابد در این بخش مورد اشاره واقع شده است شرح دوره‌ای از خدمات متعارف نظامی و تعلیم و تدریس ریاضیات و توپخانه که در حلال آن پاره‌ای از تحولات کلی قشون تا پیش از تشکیل یک سطام حدید در سال‌های بعد از کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ مورد بحث و اشاره قرار دارد، مصائب اصلی این یادداشت‌ها را تشکیل می‌دهد سپهبد حاحملی ررم آرا بیکه حاطرات حود را لافاصله بعد از اتمام یادداشت‌های پدر آغار می‌کند، هم‌اکنون او در آغار بحثی را به معرفت حابواده حود اختصاص می‌دهد، آنگاه به شرح دوران تحصیلات ابتدایی و بالاخره حضور در مدرسه نظام مشیرالدوله می‌بردارد

در مورد این مدرسه نظامی که در همایت تشکیلاتِ موسوم به بریگاد مرکزی بیکه بر اساس آن استوار شد، آگاهی درحور توحه‌ی در دست نمی‌باشد^۳ هدایا یادداشت‌های ررم آرا در این رمیه که هم اسامی گروهی از شاگردان مدرسه و نوع آموزش‌هایش را شامل می‌شود و هم چگونگی تدبیل آن به یک بیرونی نظامی علی‌حدده، از لحاظ تاریخی یادداشت‌های مهمی است

هور مدت رمایی از شروع حدمت فارع التحصیلان دوره اول مدرسه نظام مشیرالدوله در اردوی فوق العاده و سریگاد مرکزی نگذشته بود که با پیش آمد کودتای سوم اسفند، اوضاع کشور به طور کلی و وضعیت بیرونی‌های نظامی بالاچشم دگرگون شد، توصیف ررم آرا از این تحولات گرچه سا به اقتضای سن و موقعیت، توصیف یکی از ناطران حاسی امر است ولی هم از لحاظ اشاره به بحث رویداد کودتا حال توجه است و هم از نظر چگونگی اخلال بیرونی‌های موحد و ادعاً آن‌ها در یک قوای متحده‌شکل حديد

^۱ برای آگاهی از داسیه‌های موحد در این رمه سگربد به سرسب میرحسین نکریگان، گلگنگون کهدار، گوشه‌ای از ساریح نظامی معاصر، شهران کسان‌پژوهشی علمی، ۱۳۳۶، صص ۲۴۳-۲۴۸.